

Arrest

nr. 294 861 van 29 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

]]]volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op [...] oktober 1986 geboren in het dorp Baqrt, district Qaraj, provincie Ninewa. U bent een soennitische moslim van Koerdische origine. U bent gehuwd met S.Fa.H.S. (CG [...] o.v. [...]). In 2014 bent u omwille van de aanval van de Islamitische Staat gedurende acht maanden naar het dorp Qandhar gevlucht. U keerde nadien terug naar uw dorp Baqrt.

De regio werd sinds het referendum van 2017 door Hashed el Shaabi veroverd. Eind 2020 werd u door de groepering verbaal bedreigd. In mei 2021 bracht uw echtgenote uw zoon naar school. Ze werd geïntimideerd en aan haar haren getrokken. Uw zoon ging sindsdien niet meer naar school.

In juni 2021 kwamen ze uw machines inpalmen. In november 2021 werd uw huis binnengevallen. Uw vrouw was zwanger. Ze werd in een kamertje afgezonderd en u vreesde dat ze haar gingen verkrachten. U maakte aanstalten om de schoenen te kussen van uw belager, waarna deze u een stamp in uw aangezicht gaf. Hij zei dat u het dorp moest verlaten. U bleef echter in het dorp wonen. Uw vrouw kreeg een miskraam. Begin december 2021 was u thuis. De kinderen waren vooraan aan het spelen. U hoorde schoten voor het huis en viel flauw. De rest van uw gezin werd uitgescholden en vernederd. U ontving een dreigbrief van Hashed el Shaabi op 27 december 2021. U verliet dezelfde dag samen met uw gezin het dorp en jullie gingen naar Mosul, waar jullie zeven dagen verbleven. Jullie verlieten de stad op 4 januari 2022 en werden door een vriend meegenomen naar de grensovergang van Ibrahim Khalil. Jullie verlieten het land legaal met een visum en bleven twee maanden in Turkije. U verliet samen met uw echtgenote en uw kinderen Turkije aan boord van een vrachtwagen. Na zes dagen kwamen jullie aan in België waar u 25 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u de identiteitskaarten van u, uw echtgenote en uw kinderen neer, een woonstkaart en een brief van Hashed el Shaabi.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In eerste instantie dienen er opmerkingen geformuleerd te worden in verband met de authenticiteit van de door u voorgelegde identiteitsdocumenten. Op de identiteitskaart van uw echtgenote staat dat ze in Qaraj geboren is, terwijl ze zelf verklaarde in Makhmour geboren te zijn (CGVS Fa. p.3). Ze verklaarde dat dit normaal is en dat de geboorteplaats na het huwelijk gewijzigd wordt (CGVS Fa. p.4). Dit is allerminst correct. Het is wel zo dat het register overgezet wordt naar dat van de echtgenoot. Het is echter niet aannemelijk dat de burgerlijke instanties de geboorteplaats van uw echtgenote zouden wijzigen. De vaststelling dat er een verkeerde geboorteplaats op de identiteitskaart van uw echtgenote vermeld staat, doet vermoeden dat haar identiteitskaart frauduleus verkregen is. De nodige vraagtekens kunnen bijgevolg eveneens bij de waarde van uw identiteitskaart en die van uw kinderen geplaatst worden (CGVS Fa. p.4). Voorts zou er een handgeschreven serienummer boven het gedrukte registratienummer moeten geschreven staan, daar dit niet haar eerste identiteitskaart is. Ook dit is niet volgens de regels op de identiteitskaart van uw echtgenote (zie infomap). Op de identiteitskaarten van u, uw echtgenote en uw kinderen staat aangegeven dat de geboorteplaats Qaraj, Makhmour, Ninewa betreft (CGVS F. p.11). Administratief gezien is Makhmour echter nog steeds een district van Erbil en niet van Ninewa (zie infomap). Het is correct dat er in die regio gebieden betwist worden tussen Centraal-Irak en Koerdistan. Het is echter niet aannemelijk dat een officiële instantie op de identiteitskaarten noteert dat Qaraj tot Ninewa zou behoren. Het neerleggen van hoogst twijfelachtige identiteitsdocumenten is een indicatie dat u bewust probeert om de Belgische asielinstanties te misleiden en roept twijfels op bij uw algemene geloofwaardigheid.

U verklaarde verder dat u het land legaal verliet met een visum. U kon echter geen details verschaffen over het visum. U wist niet welk soort visum het was of hoe lang het geldig was. U had er niet aan gedacht om er eens naar te kijken, zo stelde u. U was bang, in de war en niet zo nieuwsgierig, zo liet u optekenen (CGVS F. p.8). Dit raakt kant noch wal. De geldigheidsduur van een visum is een belangrijk gegeven voor een persoon die het land wil verlaten. U heeft er bovendien naar eigen zeggen 1000 dollar voor neergeteld (CGVS F. p.8). Dat u dan niet verifieert hoe lang uw visum geldig is, is niet geloofwaardig (CGVS F. p.8). U had sinds 2015 een paspoort dat u in Erbil bent gaan afhalen (CGVS F. p.9).

Ook de paspoorten van uw kinderen werden in Erbil afgeleverd: dat van uw zoon in 2015 en dat van uw dochter in 2019 (CGVS F. p.9). U legt jullie paspoorten niet neer, hetgeen wederom doet vermoeden dat u informatie wenst achter te houden voor de asieline instanties. U verklaarde dat uw paspoort door de smokkelaar ingehouden werd in Turkije. Deze verklaring kan niet overtuigen, temeer het document gegevens bevat die belangrijk zijn voor de appreciatie van uw verzoek om internationale bescherming.

U kon evenmin eigendomsdocumenten neerleggen of andere documenten die konden aantonen dat u daadwerkelijk op die grond in Qaraj woonde en werkte. U verklaarde dat de documenten bij uw vader waren. U had geen contact meer met hem en weet niet waar hij momenteel is (CGVS F. p.10). Het zou niet mogelijk zijn om de eigendommen van uw vader op uw naam over te zetten (CGVS F. p.13). U heeft aldus geen enkel document dat een begin van bewijs kan vormen voor uw stelling dat u of uw vader eigenaar waren van de grond. U beschikte klaarblijkelijk ook niet over documenten aangaande de nieuwe machines die u zou hebben aangekocht in juni 2021 nadat de leden van Hashed el Shaabi die van u gestolen zouden hebben. Voorts had u geen klacht ingediend naar aanleiding van de diefstal uitgevoerd door Hashed (CGVS F. p.14, Fa. p.12). U heeft aldus geen enkel tastbaar begin van bewijs om aan te tonen dat u daadwerkelijk werkte op het stuk land in Qaraj, alwaar u problemen met Hashed el Shaabi zou hebben gekend.

Aangaande de brief die u ontvangen had van Hashed el Shaabi en die u deed besluiten om het land te verlaten, kan er aangestipt worden dat dit exact dezelfde brief is die uw schoonvader een paar weken eerder ontvangen zou hebben. De naam, datum en plaatsnaam verschilden weliswaar en er stond eveneens een ander hoofding op, zo stelt u (CGVS Y. p.15, F. p.11, p.12). De inhoud van het document is echter precies hetzelfde. Bij de vertaling van het document zoals opgetekend tijdens het persoonlijk onderhoud van Y. blijkt bovendien dat er enorm veel schrijffouten in de brief staan (CGVS Y. p.15). Dit werd nogmaals bevestigd middels een officiële vertaling, waarbij de schrijffouten in het geel gemarkeerd werden (zie infomap). Het document was afkomstig van en ondertekend door de vicepresident van Hashed el Shaabi. De organisatie Hashed el Shaabi bestaat hoofdzakelijk uit Arabieren. De vaststelling dat er dusdanig veel fouten in de brief staan, ondergraaft de authenticiteit van het document. Er kan immers verwacht worden dat een document dat afkomstig is van de vicepresident van Hashed el Shaabi foutloos zou worden opgesteld, temeer deze brief klaarblijkelijk op grote schaal verspreid werd daar ook uw schoonvader in een ander dorp exact hetzelfde document gekregen zou hebben (CGVS F. p.6, p.11, p.12). U verklaarde voorts dat Hashed el Shaabi het document gebruikte om het vermogen van de Koerdische familie op naam van de nieuwkomer te zetten. Er kan aangenomen worden dat men hier eigendomsattesten voor nodig heeft en geen brief die vol schrijffouten staat (CGVS F. p.17, p.18). U kan niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk een brief van Hashed el Shaabi ontving op basis waarvan u oordeelde dat u het land diende te verlaten.

Uit uw verklaringen blijkt vervolgens dat u vreesde dat uw naam omwille van die brief geseind stond bij de controleposten (CGVS F. p.6). U stelde dat iedereen die zo'n brief kreeg gesignaleerd stond (CGVS F. p.6). Ook dit kan niet overtuigen. Uit uw verklaringen en de inhoud van het document blijkt dat het Hashed duidelijk te doen zou zijn geweest om de grond. Ze wilden, zo stond er in de brief geschreven, dat de Koerden de regio verlieten. Het is niet aannemelijk dat ze, aangezien er in de brief stond dat u drie dagen de tijd had om uw grond te verlaten en u deze eis inwilligde, zouden ambiëren om u te arresteren. Voorts kreeg u volgens de brief drie dagen de tijd om te vertrekken. Om dan vervolgens uw naam te signaleren aan controleposten om u alsnog te arresteren, is nogal ver gezocht en zeer weinig aannemelijk. U werd gevraagd waarom ze u zouden willen arresteren. U verklaarde dat ze de Koerdische gezinnen wilden vernederen en de kinderen meenemen naar trainingscentra (CGVS F. p.17). Uw oudste zoon is nog geen tien jaar oud en toch nog wat jong om te dienen in een militair trainingskamp van Hashed el Shaabi. Uw echtgenote haalde eveneens aan dat ze vreesde dat Hashed el Shaabi jullie kinderen wilde ontvoeren (CGVS Fa. p.9). Ook dit is louter een bewering die u niet kan substantiëren. Bovendien beschikt Hashed el Shaabi over voldoende volwassen mannen die zich vrijwillig aanmelden. Het is dus niet aannemelijk dat ze zich op zo'n kleine, Koerdische, kinderen zouden richten. Voorts heeft u het land legaal verlaten. Moest u dermate veel schrik hebben voor een arrestatie aan een controlepost kan er aangenomen worden dat u het land wel illegaal zou verlaten.

Voorts, en niet in het minst, kan er nog opgemerkt worden dat u tijdens het gehoor op de DVZ geen melding hebt gemaakt van de meeste problemen met Hashed el Shaabi die u nu aanhaalt. U liet er enkel optekenen dat u een brief gekregen had van Hashed el Shaabi en dat u daarom besloot om onmiddellijk het land te verlaten. U werd op de DVZ zelfs nog twee keer expliciet gevraagd of u al eerder problemen met Hashed el Shaabi ondervonden had. U antwoordde hier twee keer ontkennend op. Dit is hoogst opmerkelijk.

Ook uw echtgenote maakte geen melding van alle andere persoonlijke problemen die jullie ondervonden zouden hebben (vragenlijst DVZ F. en Fa.). Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft u geen aanvulling gedaan aangaande de door u ondervonden vervolgingsfeiten (CGVS F. p.2). Dat u noch uw echtgenote tijdens het gehoor op de DVZ melding maakten van zowat alle op het CGVS aangebrachte vervolgingsfeiten ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw bewering dat u effectief deze problemen ondervonden heeft.

Eveneens opmerkelijk is de vaststelling dat jullie niet goed op de hoogte zijn van de problemen die de schoonfamilie zou hebben ondervonden. Uw echtgenote was nog een maand voor het vertrek bij haar familie in Ali Awa langs geweest (CGVS Fa. p.6). Het dorp Ali Awa lag niet zo ver van uw dorp. Zowel u als uw schoonfamilie zouden allemaal incidenten meegemaakt hebben met Hashed el Shaabi. Dat jullie elkaar dan niet inlichten over de moeilijkheden die jullie ondervonden en eventuele oplossingen om die problemen het hoofd te bieden, is hoogst merkwaardig (CGVS Fa. p.13). Uw echtgenote was zelfs niet op de hoogte van het feit dat haar ouders en haar zus het land verlieten (CGVS Fa. p.13). Dit is in tegenstelling met wat uw schoonzus Y. verklaarde: deze liet optekenen dat ze u en uw schoonvader zag in Makhmour. U was eveneens van plan om te vertrekken volgens uw schoonzus. Het plan was om allemaal samen te vertrekken (CGVS Y. p.7, p.8). Dat jullie verklaringen hieromtrent niet overeenkomen hypothekeert de geloofwaardigheid van de verklaringen verder.

Tot slot zijn uw verklaringen over het contact met de schoonfamilie omstreeks het moment van vertrek niet coherent. U verklaarde initieel dat u uw schoonvader tegenkwam in Makhmour en hij u op het hart drukte niets tegen uw echtgenote te zeggen over het vertrek (CGVS F. p.6). U wijzigde vervolgens uw verklaringen en stelde dat u gebeld werd door uw schoonvader maar dat u hem niet gezien had, om daarna wederom een wijzing aan te brengen en te laten optekenen dat u in de avond gebeld werd door uw schoonvader, dat u hem bent gaan opzoeken en hem in de auto aantrof (CGVS F. p.7). U dacht dat u hem op zeven of acht november getroffen had. Uit de verklaringen van uw schoonouders blijkt dat ze pas op 10 december vertrokken (CGVS schoonvader p.18). Dit was de laatste keer dat u uw schoonvader zag vooraleer hij het land verliet. Dat u dan niet coherent kan zijn aangaande deze laatste ontmoeting is toch eens te meer zeer merkwaardig.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. Uw identiteitsdocumenten en de dreigbrief werden supra reeds besproken. U verwees voorts naar uw facebookpagina waar u een aantal artikels in verband met de algemene situatie in Qaraj postte. Het CGVS erkent dat de regio problemen ondervindt en dat het tot de betwiste gebieden behoort. U kan het CGVS echter niet overtuigen aangaande de persoonlijke vervolgingsfeiten die u zou hebben ondergaan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in

het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil, waartoe het subdistrict Qaraj van het district Makhmour behoort, te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de **COI**

Focus Irak -

Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een

grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico

bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"Verzoeker wenst zo goed mogelijk te antwoorden op de stellingen van het CGVS in de bestreden beslissing.

[...]

Verzoeker wenst hierop te antwoorden dat het CGVS volledig ten onrechte ervan uitgaat dat er een vermoeden van fraude bestaat omdat op de identiteitskaart van zijn echtgenote staat dat ze in Qaraj geboren is terwijl ze zelf verklaarde in Makhmour geboren te zijn. Verzoeker wenst erop te wijzen dat Qaraj een deel is van Makhmour. Dus er is geen tegenstrijdigheid tussen het feit dat op de identiteitskaart van zijn echtgenote staat dat ze in Qaraj geboren is terwijl ze zelf verklaarde in Makhmour geboren te zijn. Het CGVS heeft een onderzoekplicht. Deze onderzoekplicht volgt uit UNHCR-richtlijnen, Europese regelgeving en jurisprudence van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

[...]

Het is dan ook absoluut niet begrijpelijk dat het CGVS er van uit gaat dat de identiteitskaart nagemaakt zou zijn.

Het CGVS heeft niet voldoende onderzoek gedaan.

Het CGVS gaat verder: [...]

Verzoeker wenst erop te wijzen dat hij inderdaad zich niet meer kan herinneren wat de geldigheidsduur is van zijn visum. Hij kan zich wel herinneren op welke dag hij het visum heeft ontvangen.

Verzoeker wenst evenwel te informeren dat een persoon zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, kan veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten. [...]

Verzoeker wenst verder te antwoorden dat hij uiteraard hoe langer hoe minder van zijn reisweg zich zal kunnen herinneren.

Het CGVS gaat verder: [...]

Verzoeker wenst te informeren dat hij lange tijd geen contact had met zijn vader.

Er kan overigens onmogelijk van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat deze elk element kan bewijzen door middel van documenten. Vaak zijn verzoekers om internationale bescherming bij hoogdringendheid op de vlucht, zodat ze onmogelijk eerst documenten kunnen verzamelen.

Het CGVS gaat verder: [...]

Ook hier wenst verzoeker te benadrukken dat het CGVS onvoldoende onderzoek heeft gedaan: het feit dat er schrijffouten zijn in een brief bewijst niet onmiddellijk dat de brief vals zou zijn.

Verzoeker wenst er overigens op te wijzen dat hij volledig los van zijn schoonvader naar België is gekomen.

Het CGVS gaat verder: [...]

Verzoeker wenst erop te wijzen dat de Koerden de grens bewaakten. Verzoeker heeft geen angst van de Koerden, wel van Hashed el Shaabi en van I.S.

Verzoeker wenst hier te antwoorden, verwijzend naar volgend Richtlijn: UKBA, Asylum Instructions, Considering Asylum claims and Assessing Credibility, February 2012, p. 15: [...]

Het CGVS heeft onvoldoende rekening gehouden met het profiel van verzoeker.

Verzoeker werd bedreigd door Hashed el Shaabi. Hij had schrik voor zijn leven en dat van zijn gezin. Daarom zag hij dan ook geen andere oplossing dan het land te verlaten.

Het CGVS gaat verder: [...]

Verzoeker wenst te herhalen dat uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent is in zijn verhaal.

Dit geldt ook wanneer een gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Deze inconsistentie is niet per se een teken van ongeloofwaardigheid. [...]

Het CGVS gaat verder: [...]

Verzoeker wenst er ook hier op te wijzen dat zijn dossier niet kan gelinkt worden aan het dossier van zijn schoonouders. Verzoeker voelt zich uitdrukkelijk onrecht aangedaan, omdat hij geen uitstaans heeft met het dossier van zijn schoonouders, en toch wordt zijn dossier gelinkt aan het dossier van zijn grootouders. Verzoeker wenst te benadrukken dat dat onbegrijpelijk is en volledig onjuist.

De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2.2. Bij aanvullende nota van 28 juli 2023 voegt verzoeker volgende stukken:

“1. Rapport van de psycholoog

2. Attest van de school

3. Intakeformulier

4. Rapport van de psycholoog”.

2.3. Bij aanvullende nota van 4 augustus 2023 brengt verweerder middels URL volgende landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Irak bij:

- UNHCR “International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq” van mei 2019;

- EUAA “Country Guidance Note: Iraq” van juni 2022;

- COI Focus “Irak – Veiligheidssituatie” van 26 april 2023 (update);

- EUAA “Country of Origin Report Iraq: Security situation” van januari 2022;

- EASO “COI Report: Iraq – Internal mobility” van 5 februari 2019.

2.4. Bij aanvullende nota verstuurd op 11 augustus 2023 (maar met datering op 28 juli 2023) legt verzoeker volgende stukken neer:

“1. Document van VN Vluchtelingenorganisatie

2. Kiezerkaart van de echtgenote van verzoeker

3. Kiezerkaart van verzoeker

4. Document om beslag te leggen op alle roerende en onroerende goederen van verzoeker

5. Vergunning van het in handel brengen van gele mais

6. Identiteitskaart van verzoeker

7. Voedselkaart (wel opmerking: datum van uitgifte is verkeerd vertaald en naam van verzoeker is verkeerd vermeld)

8. Kurdish villages in Makhmour remain empty in fear of ISIS activities

9. Threat of Arabization”.

2.5. Ter terechtzitting legt verzoeker volgende stukken (zonder inventaris) neer:

- Document van VN Vluchtelingenorganisatie;

- Kiezerskaart van de echtgenote van verzoeker;

- Kiezerskaart van verzoeker;

- Document om beslag te leggen op alle roerende en onroerende goederen van verzoeker;

- Vergunning van het in handel brengen van gele maïs;

- Identiteitskaart van verzoeker;

- Voedselkaart Nineveh 2020-2021;

- Logo BCF Barzani Charity Foundation.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om

internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Inzake de voorgelegde identiteitsdocumenten van verzoeker en zijn gezin wordt in de bestreden beslissing het volgende gesteld:

“In eerste instantie dienen er opmerkingen geformuleerd te worden in verband met de authenticiteit van de door u voorgelegde identiteitsdocumenten. Op de identiteitskaart van uw echtgenote staat dat ze in Qaraj geboren is, terwijl ze zelf verklaarde in Makhmour geboren te zijn (CGVS Fa. p.3). Ze verklaarde dat dit normaal is en dat de geboorteplaats na het huwelijk gewijzigd wordt (CGVS Fa. p.4). Dit is allerminst correct. Het is wel zo dat het register overgezet wordt naar dat van de echtgenoot. Het is echter niet aannemelijk dat de burgerlijke instanties de geboorteplaats van uw echtgenote zouden wijzigen. De vaststelling dat er een verkeerde geboorteplaats op de identiteitskaart van uw echtgenote vermeld staat, doet vermoeden dat haar identiteitskaart frauduleus verkregen is. De nodige vraagtekens kunnen bijgevolg eveneens bij de waarde van uw identiteitskaart en die van uw kinderen geplaatst worden (CGVS Fa. p.4). Voorts zou er een handgeschreven serienummer boven het gedrukte registratienummer moeten geschreven staan, daar dit niet haar eerste identiteitskaart is. Ook dit is niet volgens de regels op de identiteitskaart van uw echtgenote (zie infomap). Op de identiteitskaarten van u, uw echtgenote en uw kinderen staat aangegeven dat de geboorteplaats Qaraj, Makhmour, Ninewa betreft (CGVS F. p.11). Administratief gezien is Makhmour echter nog steeds een district van Erbil en niet van Ninewa (zie infomap). Het is correct dat er in die regio gebieden betwist worden tussen Centraal-Irak en Koerdistan.

Het is echter niet aannemelijk dat een officiële instantie op de identiteitskaarten noteert dat Qaraj tot Ninewa zou behoren. Het neerleggen van hoogst twijfelachtige identiteitsdocumenten is een indicatie dat u bewust probeert om de Belgische asielinstanties te misleiden en roept twijfels op bij uw algemene geloofwaardigheid."

Verzoekers verweer in het verzoekschrift vormt geen dienstige weerlegging van voorgaande terechte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier.

Immers, waar verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat Qaraj een deel is van Makhmour en er dus geen tegenstrijdigheid bestaat, gaat hij eraan voorbij aan het punt dat zijn echtgenote bij confrontatie met de inconsistentie inzake haar geboorteplaats verklaard heeft dat haar geboorteplaats na het huwelijk gewijzigd is ("Uw echtgenoot heeft uw IK neergelegd en daar staat geboorteplaats qaraj, hoe komt dat dan?", "Ik ben niet in qaraj geboren, maar vlg de Iraakse burgerlijke toestand als ze gaat trouwen gaat register naar dat van de echtgenoot overgeplaatst worden", "Waarom moet uw geboorteplaats dan veranderen?", "Mijn geboorteplaats is makhmour qaraj ninewa", "Waarom staat daar qaraj als u daar niet geboren bent?", "Je blijft op het register van de ouders tot huwelijk en erna w register naar dat van de echtgenoot overgeplaatst", notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeksters echtgenote F. (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud F.), p. 3-4). Het is niet aannemelijk, noch toont verzoeker dit met enig (begin van) bewijs aan, dat de geboorteplaats van de vrouw op de identiteitskaart wordt gewijzigd na het huwelijk. Bijgevolg blijft de vaststelling dat de identiteitskaart van verzoekers echtgenote onregelmatigheden inzake haar geboorteplaats bevat, en dus ook het vermoeden dat het een frauduleus identiteitsdocument betreft, wel degelijk overeind.

Daar waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat verweerder een onderzoeksplicht heeft, dient te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Na lezing van de bestreden beslissing en met inachtneming van de elementen in het administratief dossier kan slechts worden vastgesteld dat verweerder de door verzoeker bijgebrachte identiteitsdocumenten afdoende heeft onderzocht en vervolgens terecht heeft vastgesteld dat deze authenticiteit en bewijswaarde ontberen. Verzoeker toont niet aan dat de conclusies van verweerder foutief zijn. Verzoekers bewering dat verweerder onvoldoende onderzoek heeft gedaan kan dan ook niet worden gevolgd.

Tot slot biedt verzoeker geen enkel verweer tegen de overige vaststellingen inzake de identiteitskaarten van verzoeker, zijn echtgenote en zijn kinderen, die terecht zijn en gegrond zijn in het administratief dossier, zodat deze onverminderd overeind blijven.

Wat betreft de visa en paspoorten van verzoeker en zijn gezin motiveert verweerder als volgt:

"U verklaarde verder dat u het land legaal verliet met een visum. U kon echter geen details verschaffen over het visum. U wist niet welk soort visum het was of hoe lang het geldig was. U had er niet aan gedacht om er eens naar te kijken, zo stelde u. U was bang, in de war en niet zo nieuwsgierig, zo liet u optekenen (CGVS F. p.8). Dit raakt kant noch wal. De geldigheidsduur van een visum is een belangrijk gegeven voor een persoon die het land wil verlaten. U heeft er bovendien naar eigen zeggen 1000 dollar voor neergeteld (CGVS F. p.8). Dat u dan niet verifieert hoe lang uw visum geldig is, is niet geloofwaardig (CGVS F. p.8). U had sinds 2015 een paspoort dat u in Erbil bent gaan afhalen (CGVS F. p.9). Ook de paspoorten van uw kinderen werden in Erbil afgeleverd: dat van uw zoon in 2015 en dat van uw dochter in 2019 (CGVS F. p.9). U legt jullie paspoorten niet neer, hetgeen wederom doet vermoeden dat u informatie wenst achter te houden voor de asielinstanties. U verklaarde dat uw paspoort door de smokkelaar ingehouden werd in Turkije. Deze verklaring kan niet overtuigen, temeer het document gegevens bevat die belangrijk zijn voor de appreciatie van uw verzoek om internationale bescherming."

Verzoeker biedt andermaal geen dienstig verweer tegen voormelde terechte en pertinente motivering. Verzoeker stelt in het verzoekschrift louter dat hij zich de geldigheidsduur van zijn visum niet meer kan herinneren en verwijst dienaangaande naar algemene informatie aangaande de werking van het geheugen. Verzoeker toont met zijn verwijzingen naar algemene informatie, die geen betrekking hebben op zijn persoon, niet concreet aan dat zijn geheugen daadwerkelijk is aangetast. De vaststelling dat verzoeker geen weet heeft van een dergelijk belangrijk gegeven als de geldigheidsduur van zijn visum doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen dienaangaande. Verzoekers ontwijkende verklaringen aangaande zijn visum, alsook het gegeven dat hij zijn paspoort en de paspoorten van zijn gezin niet neerlegt, maakt niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker informatie tracht achter te houden voor de Belgische asielinstanties.

De door verzoeker bij aanvullende nota van 11 augustus 2023 en ter terechtzitting bijgebrachte documenten (met name het document van de VN Vluchtelingenorganisatie, de kiezerskaarten van verzoeker en zijn echtgenote, het document inzake de beslaglegging op alle roerende en onroerende goederen van verzoeker, de vergunning van het in handel brengen van gele maïs, de identiteitskaart van verzoeker en de voedselkaart) betreffen allen fotokopies waarvan de bewijswaarde relatief is. Verzoeker toont evenmin concreet aan op welke wijze en via welke perso(o)n(en) hij deze documenten heeft bekomen noch omschrijft hij concreet wat hij met deze documenten wenst aan te tonen in functie van zijn relaas. Hoe dan ook kunnen deze documenten geen afbreuk doen aan de voorstaande terecht en pertinente vaststellingen inzake de identiteitsdocumenten van verzoeker en zijn gezin.

Deze vaststellingen omtrent de identiteit van verzoeker en zijn gezin betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

5. Verder wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“U kon evenmin eigendomsdocumenten neerleggen of andere documenten die konden aantonen dat u daadwerkelijk op die grond in Qaraj woonde en werkte. U verklaarde dat de documenten bij uw vader waren. U had geen contact meer met hem en weet niet waar hij momenteel is (CGVS F. p.10). Het zou niet mogelijk zijn om de eigendommen van uw vader op uw naam over te zetten (CGVS F. p.13). U heeft aldus geen enkel document dat een begin van bewijs kan vormen voor uw stelling dat u of uw vader eigenaar waren van de grond. U beschikte klaarblijkelijk ook niet over documenten aangaande de nieuwe machines die u zou hebben aangekocht in juni 2021 nadat de leden van Hashed el Shaabi die van u gestolen zouden hebben. Voorts had u geen klacht ingediend naar aanleiding van de diefstal uitgevoerd door Hashed (CGVS F. p.14, Fa. p.12). U heeft aldus geen enkel tastbaar begin van bewijs om aan te tonen dat u daadwerkelijk werkte op het stuk land in Qaraj, alwaar u problemen met Hashed el Shaabi zou hebben gekend.”

Verzoeker herneemt in het verzoekschrift dat hij geen contact meer had met zijn vader en wijst er daarnaast op dat van een verzoeker om internationale bescherming onmogelijk verwacht kan worden dat deze elk element kan bewijzen door middel van documenten, vaak gezien de hoogdringendheid bij de vlucht. *In casu* dient te worden opgemerkt dat verzoeker reeds eind 2020 verbaal zou zijn bedreigd door Hashed el Shaabi en dat er vervolgens doorheen het jaar 2021 verschillende aanvaringen met Hashed el Shaabi zouden hebben plaatsgevonden, vooraleer verzoeker op 27 december 2021 het dorp zou hebben verlaten met zijn gezin. In dit opzicht kan niet worden aanvaard dat verzoeker, die over de looptijd van een jaar meerdere malen werd geconfronteerd met Hashed el Shaabi, geen enkel document ter staving van zijn woonst en werk in Qaraj – de aanleiding van zijn problemen – zou hebben meegenomen. Dit klemmt te meer omdat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij en zijn gezin Irak twee maanden later legaal met een visum verlieten, wat een zekere voorbereidheid impliceert.

In de mate dat de door verzoeker bij aanvullende nota van 11 augustus 2023 en ter terechtzitting bijgebrachte documenten slaan op verzoekers woonst en werk in Qaraj dient andermaal opgemerkt dat deze documenten allen fotokopies betreffen zodat de bewijswaarde ervan relatief is. Mede gelet op hetgeen dienaangaande hoger werd vastgesteld (*cf.* punt 4) licht verzoeker bovendien niet aannemelijk toe waarom hij deze documenten niet eerder heeft neergelegd, noch hoe hij deze documenten inmiddels heeft verkregen, wat de bewijswaarde ervan verder ondergraaft. Het document van de VN Vluchtelingenorganisatie, de kiezerskaarten van verzoeker en zijn echtgenote en de identiteitskaart van verzoeker maken geen melding van verzoekers woonst (of werk) in Qaraj. Daarnaast betreft de bijgebrachte voedselkaart, die louter het voedselcentrum ‘318 Qaraj’ vermeldt, geenszins een bewijskrachtige aanduiding van verzoekers woonst en werk in Qaraj, vermits de voedselkaart slaat op de periode van 2020-2021 doch is uitgegeven op datum van 23 augustus 2010. Dergelijke incongruenties wijzen erop dat het een gefabriceerd document betreft. De voedselkaart, het document inzake de beslaglegging op alle roerende en onroerende goederen van verzoeker van 26 december 2021 en de vergunning van het in handel brengen van gele maïs van 2 november 2020 werden bovendien allen opgemaakt voorafgaand aan verzoekers vertrek, zodat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dergelijke essentiële documenten ter staving van zijn relaas niet zou hebben meegenomen tijdens zijn vlucht of desgevallend later zou hebben bekomen. De vaststelling dat verzoeker deze documenten pas op dag van de zitting bijbrengt, ondermijnt wel degelijk de bewijswaarde van deze stukken.

6. Wat betreft de dreigbrief benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat verweerder onvoldoende onderzoek heeft gedaan, dat het feit dat er schrijffouten zijn in een brief niet onmiddellijk bewijst dat de brief vals zou zijn en dat hij volledig los van zijn schoonvader naar België is gekomen. Dit verweer vormt

echter geenszins een dienstige weerlegging van de terechte en pertinente motivering van verweerder, die luidt als volgt:

“Aangaande de brief die u ontvangen had van Hashed el Shaabi en die u deed besluiten om het land te verlaten, kan er aangestipt worden dat dit exact dezelfde brief is die uw schoonvader een paar weken eerder ontvangen zou hebben. De naam, datum en plaatsnaam verschilden weliswaar en er stond eveneens een ander hoofding op, zo stelt u (CGVS Y. p.15, F. p.11, p.12). De inhoud van het document is echter precies hetzelfde. Bij de vertaling van het document zoals opgetekend tijdens het persoonlijk onderhoud van Y. blijkt bovendien dat er enorm veel schrijffouten in de brief staan (CGVS Y. p.15). Dit werd nogmaals bevestigd middels een officiële vertaling, waarbij de schrijffouten in het geel gemarkeerd werden (zie infomap). Het document was afkomstig van en ondertekend door de vicepresident van Hashed el Shaabi. De organisatie Hashed el Shaabi bestaat hoofdzakelijk uit Arabieren. De vaststelling dat er dusdanig veel fouten in de brief staan, ondergraaft de authenticiteit van het document. Er kan immers verwacht worden dat een document dat afkomstig is van de vicepresident van Hashed el Shaabi foutloos zou worden opgesteld, temeer deze brief klaarblijkelijk op grote schaal verspreid werd daar ook uw schoonvader in een ander dorp exact hetzelfde document gekregen zou hebben (CGVS F. p.6, p.11, p.12). U verklaarde voorts dat Hashed el Shaabi het document gebruikte om het vermogen van de Koerdische familie op naam van de nieuwkomer te zetten. Er kan aangenomen worden dat men hier eigendomsattesten voor nodig heeft en geen brief die vol schrijffouten staat (CGVS F. p.17, p.18). U kan niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk een brief van Hashed el Shaabi ontving op basis waarvan u oordeelde dat u het land diende te verlaten.”

7. Waar verzoeker in het verzoekschrift louter stelt dat de Koerden de grens bewaakten en dat verzoeker geen angst heeft voor de Koerden, gaat hij eraan voorbij dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud zelf aangaf dat hij vreesde dat zijn naam omwille van de dreigbrief geseind stond bij de controleposten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Verzoeker biedt hiermee dan ook geen dienstig verweer tegen de motivering van verweerder, die op goede gronden het volgende stelt:

“Uit uw verklaringen blijkt vervolgens dat u vreesde dat uw naam omwille van die brief geseind stond bij de controleposten (CGVS F. p.6). U stelde dat iedereen die zo’n brief kreeg gesignaleerd stond (CGVS F. p.6). Ook dit kan niet overtuigen. Uit uw verklaringen en de inhoud van het document blijkt dat het Hashed duidelijk te doen zou zijn geweest om de grond. Ze wilden, zo stond er in de brief geschreven, dat de Koerden de regio verlieten. Het is niet aannemelijk dat ze, aangezien er in de brief stond dat u drie dagen de tijd had om uw grond te verlaten en u deze eis inwilligde, zouden ambiëren om u te arresteren. Voorts kreeg u volgens de brief drie dagen de tijd om te vertrekken. Om dan vervolgens uw naam te signaleren aan controleposten om u alsnog te arresteren, is nogal ver gezocht en zeer weinig aannemelijk. U werd gevraagd waarom ze u zouden willen arresteren. U verklaarde dat ze de Koerdische gezinnen wilden vernederen en de kinderen meenemen naar trainingscentra (CGVS F. p.17). Uw oudste zoon is nog geen tien jaar oud en toch nog wat jong om te dienen in een militair trainingskamp van Hashed el Shaabi. Uw echtgenote haalde eveneens aan dat ze vreesde dat Hashed el Shaabi jullie kinderen wilde ontvoeren (CGVS Fa. p.9). Ook dit is louter een bewering die u niet kan substantiëren. Bovendien beschikt Hashed el Shaabi over voldoende volwassen mannen die zich vrijwillig aanmelden. Het is dus niet aannemelijk dat ze zich op zo’n kleine, Koerdische, kinderen zouden richten. Voorts heeft u het land legaal verlaten. Moest u dermate veel schrik hebben voor een arrestatie aan een controlepost kan er aangenomen worden dat u het land wel illegaal zou verlaten.”

8. Tot slot dient benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, aangezien op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

Te dezen wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoeker tijdens het interview op de DVZ heeft nagelaten melding te maken van de meeste problemen met Hashed el Shaabi die hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft aangehaald. Verweerder stelt hieromtrent het volgende:

“Voorts, en niet in het minst, kan er nog opgemerkt worden dat u tijdens het gehoor op de DVZ geen melding hebt gemaakt van de meeste problemen met Hashed el Shaabi die u nu aanhaalt. U liet er enkel optekenen dat u een brief gekregen had van Hashed el Shaabi en dat u daarom besloot om onmiddellijk het land te verlaten. U werd op de DVZ zelfs nog twee keer expliciet gevraagd of u al eerder problemen

met Hashed el Shaabi ondervonden had. U antwoordde hier twee keer ontkennend op. Dit is hoogst opmerkelijk. Ook uw echtgenote maakte geen melding van alle andere persoonlijke problemen die jullie ondervonden zouden hebben (vragenlijst DVZ F. en Fa.). Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft u geen aanvulling gedaan aangaande de door u ondervonden vervolgingsfeiten (CGVS F. p.2). Dat u noch uw echtgenote tijdens het gehoor op de DVZ melding maakten van zowat alle op het CGVS aangebrachte vervolgingsfeiten ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw bewering dat u effectief deze problemen ondervonden heeft.”.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande terechte motieven, die steun vindt in het administratief dossier. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift louter opnieuw naar algemene informatie aangaande de werking van het geheugen. Hij toont met zijn verwijzingen naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op zijn persoon, niet concreet aan dat zijn geheugen daadwerkelijk is aangetast, laat staan dat hij niet in staat zou zijn om zijn eigen ervaringen en de gebeurtenissen die aan de basis van zijn vlucht uit zijn land van herkomst liggen, eenduidig en coherent toe te lichten.

9. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat zijn dossier niet kan gelinkt worden aan dat van zijn schoonouders en dat hij zich uitdrukkelijk onrecht voelt aangedaan. Voor zover kan worden aangenomen dat de problemen van verzoekers gezin met Hashed el Shaabi niet in verband staan met de problemen van verzoekers schoonouders (gekend door de Raad onder rolnummer 292 080) en zij hier onderling niet over communiceerden, neemt dit niet weg dat de verklaringen van verzoeker en die van zijn schoonouders aangaande het vertrek van verzoekers schoonouders uit Irak incoherenties vertonen. Verweerder motiveert op goede gronden als volgt:

“Tot slot zijn uw verklaringen over het contact met de schoonfamilie omstreeks het moment van vertrek niet coherent. U verklaarde initieel dat u uw schoonvader tegenkwam in Makhmour en hij u op het hart drukte niets tegen uw echtgenote te zeggen over het vertrek (CGVS F. p.6). U wijzigde vervolgens uw verklaringen en stelde dat u gebeld werd door uw schoonvader maar dat u hem niet gezien had, om daarna wederom een wijzing aan te brengen en te laten optekenen dat u in de avond gebeld werd door uw schoonvader, dat u hem bent gaan opzoeken en hem in de auto aantrof (CGVS F. p.7). U dacht dat u hem op zeven of acht november getroffen had. Uit de verklaringen van uw schoonouders blijkt dat ze pas op 10 december vertrokken (CGVS schoonvader p.18). Dit was de laatste keer dat u uw schoonvader zag vooraleer hij het land verliet. Dat u dan niet coherent kan zijn aangaande deze laatste ontmoeting is toch eens te meer zeer merkwaardig.”

10. Bij aanvullende nota van 28 juli 2023 brengt verzoeker stukken bij die betrekking hebben op zijn zoon, met name twee psychologische rapporten, een attest van de school en een intakeformulier. Verzoeker stelt hierbij dat zijn zoon lijdt aan posttraumatische stress door de gebeurtenissen in het land van herkomst.

In het intakeformulier, het schoolattest en de twee psychologische rapporten (waarbij het tweede psychologische rapport het eerste in zijn geheel herneemt en aanvult) wordt vermeld dat verzoekers zoon psychologische problemen heeft, alsook dat verzoekers zoon (en diens moeder of verzoeker zelf) vertelt over traumatische gebeurtenissen in zijn land van herkomst.

Deze stukken, die handelen over het gedrag, de (psychologische) ontwikkeling en psychologische problemen van verzoekers negenjarige zoon, kunnen geenszins afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten, die zich situeren in de periode eind 2020-eind 2021 toen verzoekers zoon zes à zeven jaar oud was.

Hoewel de documenten het bestaan van psychologische problemen kunnen aantonen, vormen de neergelegde psychologische stukken geen sluitend bewijs voor de omstandigheden die de genoemde problemen hebben doen ontstaan. De psycholoog doet vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan deze vermoedens hebben over de oorzaak van mentale problemen. Deze kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die aan de basis van de psychologische problemen liggen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt, *in casu* verzoekers zoon en zijn ouders.

Dit kan blijken uit de bewoordingen van de attesten zelf (zie onder meer: “S. moeder zegt dat S. in Irak, zijn thuisland, op het punt stond ontvoerd te worden toen hij op school zat. Hij vertelt ook dat terwijl hij in het huis van zijn grootmoeder was, het huis werd gebombardeerd”). Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekers

zoon (en zijn ouders) en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Ook uit het intakeformulier en het attest van de school blijkt dat het verzoekers zoon en diens ouders zijn die het gedrag en de moeilijkheden van verzoekers zoon aan traumatische gebeurtenissen wijten. Bijgevolg kunnen ook deze stukken het door verzoeker aangebrachte vluchtrelaas niet aantonen.

In het licht van het gehele dossier kunnen de bij aanvullende nota van 28 juli 2023 bijgebrachte stukken inzake verzoekers zoon de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten niet herstellen, noch het bestaan van problemen bij terugkeer naar Irak aannemelijk maken.

11. De door verzoeker bij aanvullende nota van 11 augustus 2023 en ter zitting neergelegde documenten (met name het document van de VN Vluchtelingenorganisatie, de kiezerskaarten van verzoeker en zijn echtgenote, het document inzake de beslaglegging op alle roerende en onroerende goederen van verzoeker, de vergunning van het in handel brengen van gele maïs, de identiteitskaart van verzoeker en de voedselkaart) werden *supra* reeds beoordeeld.

Wat betreft het door verzoeker ter zitting neergelegde logo BCF Barzani Charity Foundation is niet duidelijk op welke wijze dit logo uitstaans heeft met verzoekers verzoek om internationale bescherming. Verzoeker licht dit evenmin toe.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de motivering en informatie in de aanvullende nota van 4 augustus 2023, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Noord-Irak geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen enkel element bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS